

Vprašanja za predhodno odločanje

— Ali je treba člen 27(4)(a) Uredbe (ES) št. 882/2004 ⁽¹⁾ Evropskega parlamenta in Sveta z dne 29. aprila 2004 o izvajanju uradnega nadzora, da se zagotovi preverjanje skladnosti z zakonodajo o krmi in živilih ter s pravili o zdravstvenem varstvu živali in zaščiti živali razlagati tako, da ne prepo-veduje pobiranja pristojbine, ki ustreza minimalnim zneskom iz Priloge IV, oddelek B, k tej uredbi, od podjetnika za dejavnosti iz Priloge IV, oddelek A, k tej uredbi, tudi če stroški, ki jih imajo pristojni organi v zvezi z izdatki iz Priloge VI k tej uredbi, ne dosežajo teh minimalnih zneskov?

— Ali je država članica v okoliščinah, ki so navedene v prejšnjem vprašanju, za dejavnosti iz Priloge IV, oddelek A, k navedeni uredbi upravičena uvesti pristojbine, ki so nižje od minimalnih zneskov iz Priloge IV, oddelek B, k tej uredbi, če stroški, ki jih imajo pristojni organi v zvezi z izdatki iz Priloge VI k tej uredbi, ne dosežajo prej navedenih minimalnih zneskov, ne da bi bili izpolnjeni pogoji iz člena 27(6) te uredbe?

⁽¹⁾ UL L 165, str. 1, popravek UL L 191, str. 1.

Tožba, vložena 17. decembra 2009 – Evropska komisija proti Republiki Estoniji

(Zadeva C-527/09)

(2010/C 63/43)

Jezik postopka: estonščina

Stranki

Tožeča stranka: Evropska komisija (zastopnika: G. Braun in E. Randvere, zastopnika)

Tožena stranka: Republika Estonija

Predlogi tožeče stranke

— Ugotovi naj se, da Republika Estonija, s tem da ni sprejela vseh zakonov in drugih predpisov, potrebnih za prenos Direktive 2006/43/ES ⁽¹⁾ Evropskega parlamenta in Sveta z dne 17. maja 2006 o obveznih revizijah za letne in konsolidirane računovodske izkaze, spremembi direktiv Sveta 78/660/EGS in 83/349/EGS ter razveljavitvi Direktive Sveta 84/253/EGS, oziroma v vsakem primeru Komisije o njih ni obvestila, ni izpolnila obveznosti iz te direktive;

— Republiki Estoniji naj se naloži plačilo stroškov.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Rok, določen za prenos Direktive v nacionalni pravni red, se je iztekel 29. junija 2008.

⁽¹⁾ UL L 157, str. 87.

Tožba, vložena 17. decembra 2009 – Evropska komisija proti Republiki Estoniji

(Zadeva C-528/09)

(2010/C 63/44)

Jezik postopka: estonščina

Stranki

Tožeča stranka: Evropska komisija (zastopnika: A. Marghelis in K. Saaremäel-Stoilov, zastopnika)

Tožena stranka: Republika Estonija

Predlogi tožeče stranke

Tožeča stranka predlaga:

— Ugotovi naj se, da Republika Estonija ni izpolnila svojih obveznosti iz Direktive 2002/96/ES ⁽¹⁾ Evropskega parlamenta in Sveta z dne 27. januarja 2003 o odpadni električni in elektronski opremi (OEEO) s tem, da v nacionalno pravo ni ustrezno prenesla členov 3(i)(iii), 8(2)(3) in 8(3)(2);

— Republiki Estoniji naj se naloži plačilo stroškov.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Direktiva 2002/96/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 27. januarja 2003 ureja ravnanje z odpadno električno in elektronsko opremo. Po analizi ukrepov, s katerimi je bila ta direktiva prenešana v estonski pravni red, Komisija meni, da Republika Estonija ni ustrezno prenesla členov 3(i)(iii), 8(2)(3) in 8(3)(2).

Člen 3(i)(iii) Direktive opredeljuje proizvajalca električne in elektronske opreme. Estonski predpisi o odpadni električni in elektronski opremi vsebujejo dve različni opredelitvi proizvajalcev in s tem otežujejo razumevanje in uporabo predpisov o ravnanju z odpadno opremo.

Člen 8(2)(3) Direktive določa, da se stroški zbiranja, obdelave in okolju primerne odstranitve ob prodaji novih proizvodov, kupcem ne prikažejo ločeno. Te zahteve Republika Estonija ni prenesla v svoj notranji pravni red.

Člen 8(3)(2) Direktive določa dolžnost držav članic, da zagotovijo, da za prehodno obdobje osmih let po začetku veljavnosti te direktive proizvajalci ob prodaji novih izdelkov lahko kupcem pokažejo stroške zbiranja, obdelave in okolju primerne odstranitve, pri čemer navedeni stroški ne smejo presežati dejansko nastalih stroškov. Estonija te obveznosti ni prenesla v svoj pravni red.

Republika Estonija je pritrdila navedenim očitkom in je v svojem odgovoru na obrazloženo mnenje Komisije obljubila, da bo odpravila kršitev členov 3(i)(iii), 8(2)(3) in 8(3)(2) Direktive z zakonom o spremembi zakona o odpadkih. S tem, da Republika Estonija po vedenju Komisije obljubljenega zakona o spremembi zakona o odpadkih do sedaj še ni sprejela, oziroma Komisije vsaj o tem še ni obvestila, Republika Estonija do sedaj v nacionalno pravo ni redno prenesla členov 3(i)(iii), 8(2)(3) in 8(3)(2), in je s tem kršila obveznosti iz Direktive.

(¹) UL L 37, str. 24.

**Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo
Wojewódzki Sąd Administracyjny w Poznaniu (Republika
Poljska) 18. decembra 2009 – Inter-Mark Group Sp. z o.o.,
Sp. komandytowa proti Minister Finansów**

(Zadeva C-530/09)

(2010/C 63/45)

Jezik postopka: poljščina

Predložitveno sodišče

Wojewódzki Sąd Administracyjny w Poznaniu

Stranki v postopku v glavni stvari

Tožeča stranka: Inter-Mark Group Sp. z o.o., Sp. komandytowa

Tožena stranka: Minister Finansów

Vprašanja za predhodno odločanje

(a) Ali je treba določbe člena 52(a) Direktive Sveta 2006/112/ES (¹) z dne 28. novembra 2006 o skupnem sistemu davka na dodano vrednost (v nadaljevanju: Direktiva 2006/112) razlagati tako, da je treba storitvečasne oddaje razstavnih in sejmskih stojnic strankam, ki predstavljajo svojo ponudbo na sejmi in razstavah, šteti med pomožne storitve storitev sejmov in razstav, omenjene v teh določbah, to je med storitve, podobne dejavnosti s področja kulture, umetnosti, športa, znanosti, izobraževanju ali zabavnih prireditev, ki so obdavčene v kraju, v katerem so dejansko opravljene,

(b) ali pa je treba šteti, da gre za storitve oglaševanja, ki so v skladu s členom 56(1)(b) Direktive 2006/112 obdavčene v kraju, kjer ima prejemnik stalni sedež svoje dejavnosti ali stalno poslovno enoto, za katero se opravijo storitve, ali, če takšen kraj ne obstaja, kraj, kjer ima stalno prebivališče ali običajno prebiva,

— če se te storitve nanašajo načasno oddajo stojnic strankam, ki predstavljajo svojo ponudbo na sejmi in razstavah, ki ponavadi zahtevajo predhodno oblikovanje in vizualno predstavitev stojnice ter morebiten prevoz delov stojnice in njeno postavitve v kraju prireditve sejma ali razstave, stranke izvajalca storitve, ki razstavljajo svoje izdelke ali storitve, pa organizatorju prireditve posebej plačajo pristojbino za samo možnost udeležbe na sejmu ali razstavi, ki zajema stroške oskrbe, sejemске infrastrukture, medijskih storitev itd.,

pri čemer za videz in postavitev lastne stojnice odgovarja vsak razstavljaev sam in pri tem uporablja sporne storitve, ki zahtevajo razlago,

za vstop na sejme in razstave pa njihovi organizatorji od obiskovalcev pobirajo ločene vstopnine, ki pripadajo organizatorju prireditve, ne pa dobavitelju storitve?

(¹) Direktiva Sveta 2006/112/ES z dne 28. novembra 2006 o skupnem sistemu davka na dodano vrednost (UL 2006, L 347, str. 1).